

ΕΤΟΣ Δ'.
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 180
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1882.

Μὲ ἔλος δύναται νὰ παραβληθῇ προσφυέστατα ἡ ἡμετέρα κλεινὴ πατρίς κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν.

Ἵδατα νεκρά, θολὰ, κιτρινωπὰ λιμνάζουσι ἀκίνητουντα ἐν ἀποσυνθέσει. Ἀνασπασθεῖσαι ἐκ τοῦ βυθοῦ καὶ ἀελοθεύσαι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν δι' ἀγνώστου ἐλκτικῆς δυνάμεως διάφοροι φυτικά οὐσία ἐπιδεικνύουσι τὸν εὐρώτα καὶ τὴν σῆψιν τῶν ἀναδίδουσαι δυσώδεις ἀναθυμιάσεις.

Ὁ φλογερὸς ἥλιος, μεταβάλλων εἰς πεπυρακτωμένον λέβητα τὸ δοχεῖον ἐκεῖνο τῆς ρευστῆς δυσωδίας, ἀπορροφᾷ τὸ περιεχόμενον καὶ μεταβάλλει αὐτὸ εἰς βραεῖς καὶ πεπυκνωμένους ἀτμούς, οἵτινες μολύνουσι τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ διαχέονται σκορπίζοντες τοῦ πυρετοῦ δηλητήριον. Κύκλω ἡ φύσις καχεκτεῖ καὶ νεκροῦται· οἱ στεγνοὶ κάλαμοι παρὰ τὴν ὄχθην κύπτουσι ραθύμως καὶ θλιβερώς. Οἱ θάμνοι καὶ τὰ δενδρύλλια, φυλλορροοῦντα καὶ ἀσθενικά, μόλις ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ ἐκτείνωσι φθισικά καὶ εὐλύγιστα τινα κλωνία καὶ ζῶσι ζῶν ἐτετηρημένην καὶ μαρασμώδη. Τὸ ἄροτρον δὲν αὐλακοῖ τοὺς πέριξ χέρσους καὶ ἀγόνους ἀγρούς· ἡ δίκελλα δὲν ἰσοπεδοῖ τὸ κατηραμένον ἔδαφος· δὲν ἀκούεται ὁ κώδων τῆς ἀγέλης καὶ τὸ βλήχημα τοῦ ποιμνίου. Μόνον ἔντομά τινα φαρμακερὰ βομβοῦσι, καὶ νυσταλέως περιῖπτανται κρώζοντα σαρκοβόρα πτηνὰ, καὶ θροοῦσιν ἐρπετὰ εἰδεχθῆ, καὶ ἀναδύονται ἀπὸ τῆς τελματώδους κοίτης γλοιώδεις πλατύστομοι βάτραχοι τάρσασοντες μὲ τὸ ἄχαρι αὐτῶν κόσασμα τὴν ἐπικρατοῦσαν πένθιμον σιγὴν.

Δὲν ὁμοιάζει ἄρα γε ἡ εἰκὼν αὕτη πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς ἐνδόξου ἡμῶν πατρίδος;

Ἄν παρατηρήσατε καλῶς αὐτὴν, τί θὰ εὕρητε; Σῆψιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ βόβορον εἰς τὸν πυθμένα.

Τύφος, οἴησις, ἀνικανότης, ἐγωῖσμός, φιλαρχία, ἀμάθεια, μοχθηρία, ἀγένεια, ἐπιβουλή, ὅλα ταῦτα ἀνήλθον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐκ τῶν ἐγκάτων ἀποσπασθέντα κατόπιν τοῦ ὀλεθρίου πολιτικοῦ σάλου τοῦ συνταράξαντος πρό τινων ἐτῶν τὸ παρὰ τὴν Μεσόγειον αὐτὸ τένηγος, ὅπερ ἐδημιούργησαν τόσοι κόποι καὶ ἀγῶνες, καὶ ἀπέωσαν εἰς τὸ βάθος καὶ κατέπνιξαν τὰ ὀλίγα ἐπιπλέοντα ἀγαθὰ στοιχεῖα καὶ κομπαστικῶς παρέχουσι τὸ ἀηδὲς τῆς ἀποσυνθέσεως θέαμα εἰς τὰ ὄμματα πάντων. Τὸν δὲ βυθὸν τίς δύναται νὰ ἐξερευνησῇ; τίς ἔχει τὸ θάρρος ν' ἀνικινήσῃ τὸ παχὺ τοῦ βορβορίου στρώμα, ὅπου ἡ σκαιοῦτης καὶ ἡ διαφθορὰ, ἡ πλεονεξία, ἡ ρυπαρὰ ἀκολασία, τὰ θηριώδη ἔνστικτα, ἡ παχυλὴ ἀμάθεια ζυμοῦνται ἀκαταπαύστως ἐν τῷ σκότει πρὸς παραγωγὴν σκολήκων βιοόντων, συμπλεκόμενων, συνταρασσομένων, ἀλληλοκτονουμένων ἐντὸς τῆς ἰλύος καὶ ἀναμενόντων τὴν σειρὰν τῶν ὅπως κατόπιν νέου κλύδωνος ἀνέλθωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν; Τίς ἔχει τὴν ὄρασιν τόσον ὀξεῖαν καὶ ἐνταυτῷ τὴν ὄσφρησιν τόσον ἀμβλεῖαν, ὥστε ν' ἀποφασίσῃ νὰ κατέλθῃ μέχρι τῆς σκοτεινῆς ταύτης ὑποστάθμης καὶ νὰ μερίσῃ καὶ νὰ διύλισῃ τὰ μυρία βδελυρὰ μόρια τ' ἀποτελοῦντα τὴν ἀποτρόπαιον μάζαν;

Αὕτη εἶνε ἡ κατάστασις ἡ ἀληθὴς, ἣν συναισθάνεται ἐνδομύχως πᾶς τις, καὶ αὐτὸς ὁ μωρὸς καὶ ζηλωτὴς φιλόπατρις ὁ ἀναζητῶν ὁμοιοκαταληξίας εἰς τὸν νοῦν του καὶ λέξεις εὐήχους εἰς τὸ λεξικὸν πρὸς ἐξύμνησιν ἐν πεζῷ ἢ ἐμμέτρῳ λόγῳ τῆς προόδου καὶ τῆς ζωτικότητος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Κυττάξατε, παρακαλῶ, κύριοι πατριῶται, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν. Ἀπὸ τί συνίσταται αὕτη; ἀπὸ μερικῶν διεσθαρμένους πολιτικῶν, μωρολόγων, ἀνικάνων, οἴηματίας, φαντασιοκόπων ἐγγηγρίσαντας ἐν ἀνομίαις, βαπτισθέντας εἰς τὸ ψεῦδος· ἀπὸ αὐλοῦ ὀλακας· ἀπὸ τραπεζίτας θηριώδεις καὶ πεπωρωμένους· ἀπὸ ὑπαλλήλου καταχραστὰς καὶ ἀγραμμά-

τους ἀπὸ σφοδρῶς ἀσβροῦς καὶ ἠλιθίους· ἀπὸ ἐπιστήμονας ἀμαθεῖς καὶ ἀγύρτας· ἀπὸ δημοσιογράφοι, ἀσυνειδήτους· ἀπὸ, ἀπὸ. . .

Κυττάξατε τὴν τὴν καὶ τὸν πυθμένα. Ἀπὸ τί συνίσταται; Ἀπὸ ἀγέλας ἀνδραπόδων ἀγροίκων, ἀπολιτευτῶν, ῥυπαρῶν, χορτοφάγων, δικαιομένων ἐντὸς δυσωδῶν καὶ πνιγρῶν καταγωγῶν ἀπὸ φατρίας μικροσκοπικὰς καὶ εὐτελεῖς ἐριζούσας ἀεννάως καὶ ἀλληλοτραγομένας, ἀπὸ τοῦς τελοῦντας τὸ γῆμορον, ἀπὸ τοῦς ἐκλογεῖς τοῦ κ. Ζηνοπούλου καὶ τοῦ κ. Καρδαρᾶ ἀπὸ τοῦς πελάτας τῶν φονικῶν λατρῶν καὶ τῶν ἀναλφαβήτων δικηγόρων τῶν ἐπαρχιῶν ἀπὸ τὰ κτηνώδη θύμκτα τῶν δικολάβων καὶ τῶν τοκογλόφων ἀπὸ τὰ ἀναίσθητα ποιμνία ἅτινα ἀμέλγουσιν οἱ Ἰουδαῖοι τὴν ψυχὴν μικρέμποροι ἀπὸ τὸ ὑπήκουον ἐπάρχων πειναλέων καὶ ρακενδυτῶν ἀπὸ τοῦς ταπεινοῦς ἐκέτας τῶν αἰμοχαρῶν χωροφυλάκων καὶ ἀστυνομικῶν κλητῆρων. Ἐν τῷ μεταξύ δὲ τοῦ πυθμένου καὶ τῆς ἐπιφανείας ὑπάρχει ἡ τρίτη τάξις, ἡ τῶν ἀστών ὑπάρχει, ἂν καὶ δὲν ἔχει λόγον ὑπάρξεως, ἔνεκα τῆς δημοκρατικῆς ἰσότητος ἥτις δὲν ἐπιτρέπει τὴν ὑπαρξιν ἀριστοκρατίας οἰκοτημοφόρου καὶ λαοῦ ἄνευ προνομίου.

Ἡ τάξις αὕτη εἶνε ἡ χειροτέρα πασῶν ἴσως ἀποτελεῖται ἐξ ἐμπόρων καὶ μικροβιομηχανῶν χρηματολατρῶν καὶ πλεονεκτῶν μέχρις ἱεροσυλίας, ἐξ ἰδιοκτητῶν ὧν αἱ περιουσίαι ἠντλήθησαν ἐκ ῥυπαρᾶς πηγῆς, ἐκ τοκιστῶν ἀσυνειδήτων, ἐκ χρεωκόπων, ἐκ μεσιτῶν παμφάγων, ἐξ ὑπαλλήλων βιούντων ἐν ψευδεῖ καὶ ἐστερημένη ἐπιδείξει, ἐκ συμφύρματος ἐξαχρειωμένου ἀλλοκότου καὶ πολυωνύμου, ὅπερ ὀργιάζει, ἐκμαυλίζει, πωλεῖ ἀναφανδὸν τὴν τιμὴν, κλέπτει, πένεται, διαρρηγνύεται ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς, χειροκροτεῖ τὸν Βοκκάκιον, σταυροκοπεῖται καὶ διασκευάζει.

Αὐτὰ εἶνε τὰ τρία σημεῖα πληρώσατε, ἂν θέλετε, τὰ ἐν τῷ μεταξύ χάσμακτα, διὰ φυγοδίκων, διὰ τῆς δῆθεν γαλλικῆς γλώσσης, διὰ τῶν νομοσχεδίων, δι' ὑποστρατήγων, διὰ ταμειῶν Θηβῶν, δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός, διὰ δανειῶν ἀναριθμῆτων, διὰ κοντακίων χωροφυλάκων, διὰ κοιλιῶν καὶ διὰ τόσων ἄλλων ἑτεροσιδῶν πράγματα καὶ θὰ ἔχητε ὡς ὄλον, τὸ τέλαα, περὶ οὗ ἀνωτέρω, τὸ ἀκίνητοῦν καὶ σπόμενον, ὅπερ μάτην ζητοῦσι νὰ συνταράξωσι διὰ τῆς ἀσθενοῦς πνοῆς τῶν εἴκοσι συντάκται τῆς Ὁραὶ καὶ δύο τρεῖς τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος.

Θ' ἀναλάβη ἀρὰ γέ ποτε ἑταιρία τις καὶ τὴν ἀποξήρανσιν αὐτοῦ τοῦ ἔλους;

Βαρὺ τὸ πρᾶγμα· ἀλλ' ἐνδέχεται. Σήμερον εἶνε ὁ αἰὼν τῶν ἐπιχειρήσεων· διατιτραίνεται ἡ Μάγχη καὶ θαλασσοῦται ἡ Σαχάρα.

Ἀλλ' ἡ ἑταιρία ἥτις θ' ἀναλάβη τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ ἔλους, θὰ εἶνε βεβαίως Αὐστριακὴ.

* *

*

Ἡ παρομοίωσις τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔλος, δὲν εἶνε — ἐπιαναλαμβάνω — κατὰ τὴν ἰδέαν μου ἀφύης. Ἄλλως τε καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρχηγεῖται τῆς πολιτικῆς οἱ ἐκπροσωποῦντες ὀλόκληρον τὸ ἔθνος, παρεδέξαντο πρὸ καιροῦ τὸ ἔλος ὡς ἔμβλημα

Ἄσμοδαῖος ἔχει τὴν Βραμολίμνην του, ὁ Τρικούπης εἰσήγαγεν ἐφέτος εἰς τὴν γεωγραφίαν του τὴν Κωπαῖδα. Ὁ τρίτος δὲν ἔχει ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἰμὴ μικρὸν ἰχθυοτροφεῖον, ἐνῶ μὲν καπορθοῖ νὰ διατρέφῃ οὐκ ἢ ἐνέα φάρμα τοῦ γλυκοῦ νεροῦ. Ἀλλ' ἀφοῦ ἔχει καὶ αὐτός, κόμμα, ἐφημερίδας, καὶ ὁπαδοῦς θὰ ζητήσῃ βεβαίως ν' ἀνεύρῃ καὶ ἂν δὲν ἐπιτύχῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ τρέξῃ ἐπὶ αὐτῆς, μέχρ' ἂν τῆς Παλαιστίνης καὶ θὰ οἰκαιοποιηθῇ τὴν Ἀσφαλίτιδα λίμνην, τὴν ἄλλως λεγομένην Νεκρὰν Θάλασσαν.

ΣΚΝΙΠΕΣ

Ἡ διοίκησις τοῦ κ. Γρίβα ἂν δὲν κατόρθωσέ τι ἄλλο εἰς τὰς νέας Ἐπαρχίας, κατόρθωσεν ν' ἀνατρέψῃ τοὺς ὄρους καὶ μετεποίησεν μὲν τοὺς πολυαριθμοὺς αὐτῶν ληστὰς εἰς χριστοὺς καὶ φιλοπάτριδας πολίτας, μετέβλεπε δὲ εἰς ληστὰς τοὺς..... ὑπαξιωματικούς. Αὕτη ἡ ἰδέα μᾶς ἤλθεν εἰς τὸν νοῦν ἅμα εἶδομεν εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ἐξεστράτευσεν ἐν τάγμα στρατοῦ πρὸς καταδίωξιν τῶν ἀπειθησάντων καὶ καταφυγόντων εἰς τὰ ὄρη ὑπαξιωματικῶν. Ἡ ἐκστρατεία μᾶς φαίνεται περιττὴ ἔπρεπεν ἡ καταδίωξις κατὰ φυσικὸν λόγον ν' ἀνατεθῇ εἰς τοὺς ληστὰς.

* *

Ὁ διαβόητος ἀρχιληστὴς Ζούρκας ἐδραπέτευσεν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν φυλάκων. Ἄνθρωπος φέρον ἐπὶ τῆς βράχεως του δὴ θανατικὰς ἀποφάσεις καὶ δὲν εἰςέυρω πόσας ἄλλας εἰς ἰσθμὸν δεσμὰ, περιφέρεται ἐλεύθερος ἐντὸς τῆς πόλεως, χάρις ὡς λέγουσιν εἰς τὰς ἰσχυρὰς προστασίας, πρᾶγμα ὅπερ δὲν τολμῶμεν νὰ πράξωμεν οὐδ' ἡμεῖς σχεδὸν οἱ μηδέποτε οὐδὲ καὶ ὡς ἔνορκοι ἐν τῷ Κκυργιοδικεῖω παρευρεθέντες, ἔνεκα τῶν περιφερομένων εἰς τὴν πόλιν πελατῶν τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου. Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι ὁ ἀξιώτιμος κ. Ζούρκας δὲν θὰ καταλίπη τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, διότι ὡς ἀρκούντως εὐφυῆς θὰ ἐννόησεν ὅτι ὅπως κατήνησαν τὰ πράγματα ἡ θέσις του δὲν εἶνε πλέον εἰς τὰ βουνα. Θὰ εὐρεθῇ καὶ δι' αὐτῶν ποτὲ τὸ ἀρμόδιον γραφεῖον.

* *

*

Μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀνέγνωμεν τὴν πρώτην μάχην ἐν Αἰγύπτῳ, καθ' ἣν πεισματωδέστατῃ οὐσαν, οἱ Ἄγγλοι οὐτε νεκροὺς οὐτε τραυματίας ἔσχον! Ἴδου μάχη κατὰ τοὺς προαιωνίους πόθους τῆς καρδίας μας. Ἐκεῖ εἰς τὸ ἀγγλικὸν στρατόπεδον μετὰ τὴν μάχην θὰ ἦτο φυσικὰ ἐνδεδειγμένη ἡ θέσις τοῦ ἡμετέρου Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἐὰν ἡ ἐκστρατεία αὕτη ἐξακολουθῇ τοιοῦτον ἔχουσα χαρακτῆρα, θὰ πιστεῦσωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι βάσκανος ὀφθαλμὸς ἀφαιρεῖ ἀφ' ἡμῶν τὴν προσφορωτάτην, ἀφορμὴν ἵνα δρέψωμεν τὰς προσφιλεῖς ἡμῶν ἀναιμαχτοῦς δάφνας.

